wtorek, 13.11.2018

DEFINICJA REPATRIANTA

Repatriantem jest osoba, która przybyła do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy krajowej wydanej w celu repatriacji z zamiarem osiedlenia się na stałe.
Za repatrianta może być uznana osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:

1. jest polskiego pochodzenia;

2. przed 1.01.2001 r. (wejściem w życie ustawy) zamieszkiwała na stałe na terytorium obecnych Republiki Armenii, Azerbejdżanu, Gruzji, Kazachstanu, Republiki Kirgiskiej, Tadżykistanu, Turkmenistanu, Uzbekistanu lub azjatyckiej części Federacji Rosyjskiej;

3. nie zachodzą wobec niej okoliczności:
   - utraciła obywatelstwo polskie nabyte w drodze repatriacji lub
   - repatriowała się z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na podstawie umów repatriacyjnych zawartych
     w latach 1944-1957 przez Rzeczpospolitą Polską albo przez Polską Rzeczpospolitą Ludową z Białoruską Socjalistyczną Republiką Radziecką, Ukraińską Socjalistyczną Republiką Radziecką, Litewską Socjalistyczną Republiką Radziecką lub Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich do jednego z państw będących stroną tych umów
   - w czasie pobytu poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej działała na szkodę podstawowych interesów Rzeczypospolitej Polskiej,
   - uczestniczyła lub uczestniczy w łamaniu praw człowieka,
   - jej dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego,
   - obowiązuje wpis danych osoby do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany.

4. przebywała na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy w celu kształcenia się na studiach pierwszego stopnia,

studiach drugiego stopnia lub jednolitych studiach magisterskich albo studiach trzeciego stopnia udzielonego cudzoziemcowi, gdy celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych studiów wyższych lub studiów doktoranckich także wtedy, gdy studia te stanowią kontynuację lub uzupełnienie studiów podjętych przez cudzoziemca na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, oraz gdy spełnione są łącznie następujące warunki:

- cudzoziemiec przedłoży:
  - zaświadczenie jednostki prowadzącej studia o przyjęciu na studia lub o kontynuacji studiów,
  - dowód uiszczenia opłaty, jeżeli podejmuje lub kontynuuje studia odpłatne;
- cudzoziemiec posiada:
  - ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
  - wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, oraz kosztów studiów.

5. złoży wniosek do wojewody w terminie 12 miesięcy od dnia ukończenia szkoły wyższej.

Za repatrianta może być także uznana osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:

- jest polskiego pochodzenia;
- przed 1.01.2001 r.(wejściem w życie ustawy) zamieszkiwała na stałe na terytorium obecnych Republiki Armenii, Republiki Azerbejdżanu, Gruzji, Republiki Kazachstanu, Republiki Kirgiskiej, Republiki Tadżykistanu, Turkmenistanu, Republiki Uzbekistanu albo azjatyckiej części Federacji Rosyjskiej;
- nie zachodzą wobec niej okoliczności, o których mowa w pkt 3
- przebywała na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na osiedlenie się, lub prawa stałego pobytu;

- posiada w Rzeczypospolitej Polskiej źródło utrzymania oraz tytuł prawny do zajmowania lokalu mieszkalnego.

POMOC DLA REPATRIANTA

Pomoc finansowa na remont, adaptację lub wyposażenie lokalu
Starosta (właściwy ze względu na miejsce osiedlenia się repatrianta) udziela na wniosek repatrianta, pomocy finansowej na częściowe pokrycie poniesionych i udokumentowanych przez repatrianta kosztów związanych z remontem, adaptacją lub wyposażeniem lokalu mieszkalnego w miejscu osiedlenia się w Rzeczypospolitej Polskiej.
Maksymalna wysokość pomocy to 6000 zł na repatrianta i każdego członka najbliższej rodziny repatrianta, prowadzącego wspólnie z nim gospodarstwo domowe. Kwota ta co roku podlega waloryzacji.
Wniosek może być złożony w terminie dwóch lat od dnia nabycia przez repatrianta obywatelstwa polskiego.

Pomoc finansowa na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych
Pełnomocnik Rządu do Spraw Repatriacji, udziela pomocy finansowej na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych, na wniosek repatrianta, który przybył do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy krajowej w celu repatriacji, posiadając dowód potwierdzający zapewnienie warunków do osiedlenia się w postaci:

1. oświadczenia obywatela polskiego, będącego jego wstępnym, zstępnym lub rodzeństwem, zawierającego zobowiązanie do zapewnienia warunków do osiedlenia się przez okres nie krótszy niż 2 lata lub
2. decyzji Pełnomocnika w sprawie przyznania miejsca w ośrodku adaptacyjnym.

Łączna wysokość pomocy finansowej nie może przekroczyć 25 000 zł. na repatrianta oraz każdego członka jego najbliższej rodziny prowadzącego wspólnie z nim gospodarstwo domowe.
Dodatkowo, wysokość tej pomocy zwiększa się o dopłatę w wysokości nieprzekraczającej 25 000 zł łącznie na repatrianta oraz członków jego najbliższej rodziny prowadzących wspólnie z nim gospodarstwo domowe.
Pomocy udziela się w formie dopłaty do **czynszu najmu** lokalu mieszkalnego lub budynku mieszkalnego (do 300 zł przez okres najmu)
albo opłaty do zakwaterowania w domu studenckim (max. 300 zł na czas zakwaterowania), albo **kosztów nabycia lokalu** mieszkalnego lub budynku mieszkalnego.

Pomocy finansowej na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych można udzielać w okresie nie dłuższym niż 10 lat od dnia przybycia repatrianta na terytorium RP. Jeżeli budynek zostanie zbyty przed upływem 10 lat repatriant zwraca część kosztów, chyba ze przeznaczy te pieniądze na cele mieszkaniowe.

Pokrycie kosztów przejazdu lub przelotu oraz przewozu mienia do Rzeczypospolitej Polskiej w wysokości dwukrotności ceny biletu kolejowego drugiej klasy (od najbliższej miejscu zamieszkania repatrianta za granicą stacji kolejowej do miejsca osiedlenia się w Rzeczypospolitej Polskiej), na repatrianta i każdego członka najbliższej rodziny repatrianta;

Zagospodarowanie i bieżące utrzymanie, w wysokości dwukrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej, w kwartale poprzedzającym dzień przyznania pomocy, na repatrianta i każdego członka najbliższej rodziny repatrianta (na dziś jest to kwota 9 042,16 zł).

Pokrycie kosztów związanych z podjęciem w Rzeczypospolitej Polskiej nauki przez osobę małoletnią, podlegającą obowiązkowi szkolnemu w wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia na każde dziecko (na dziś jest to kwota 4 521,08 zł).

Pomoc niepieniężna

Świadczenia opieki zdrowotnej przez okres do 90 dni od dnia przekroczenia granicy RP. Koszt tych świadczeń pokrywany jest z budżetu państwa.
Po upływie 90 dni od dnia przekroczenia granicy RP repatriant podlega przepisom dotyczącym korzystania z opieki zdrowotnej obowiązującym w odniesieniu do obywateli RP.

Pokrycie kosztów uczestnictwa w kursie nauki języka polskiego. Pomoc może być również udzielona poprzez zapewnienie uczestniczenia w bezpłatnych kursach języka polskiego i adaptacji w społeczeństwie polskim.

Uczestnictwo w zajęciach adaptacyjno-integracyjnych oraz w zajęciach umożliwiających poznanie historii, tradycji i zwyczajów polskich, a także w kursach języka polskiego i kursach zawodowych.

Repatriant, który nie ma możliwości samodzielnego podjęcia pracy może skorzystać z pomocy starosty (właściwego ze względu na miejsce zamieszkania) na dwa sposoby:

I. zwrot części kosztów podnoszenia kwalifikacji zawodowych, które sam poniósł,
II. zwrot kosztów poniesionych przez pracodawcę.

I. Pomoc skierowana bezpośrednio do repatrianta – repatriant może wystąpić o zwrot kosztów poniesionych przez siebie na naukę, kursy zawodowe, uzyskanie odpowiednich świadectw, certyfikatów. Wszystkie zasady przyznanej pomocy zawarte są w umowie między repatriantem a starostą.
Łączna wysokość przyznania pomocy nie może przekraczać równowartości dwukrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kwartale poprzedzającym dzień zawarcia umowy (na dziś przeciętne wynagrodzenie w II kw. 2018 wynosi 4 521,08 zł x 2 = 9 042,16 zł). Pomoc ta może być świadczona tylko 1 raz w okresie nie dłuższym niż 5 lat od nabycia przez repatrianta obywatelstwa polskiego.

II. Pomoc skierowana do pracodawcy repatrianta – pomoc jest świadczona na podstawie umowy zawartej między starostą a pracodawcą i może mieć formę zwrotu części kosztów poniesionych przez pracodawcę na:

1. Utworzenie stanowiska pracy – pod warunkiem podpisania z repatriantem umowy o pracę na co najmniej 24 miesiące,

2. Przeszkolenie repatrianta – jeśli nie posiada on kwalifikacji zawodowych lub posiada kwalifikacje, na które brak jest ofert na lokalnym rynku pracy (przeszkolenie takie przeprowadza pracodawca lub na jego zlecenie instytucja szkoleniowa). Ma ono polegać na przyuczeniu do zawodu lub przekwalifikowaniu, podniesieniu kwalifikacji zawodowych w ramach stosunku pracy lub powierzeniu do wykonania zadań, umożliwiających nabycie praktycznych umiejętności i samodzielnie wykonywanie pracy po szkoleniu.
Przeszkolenie repatrianta nie powinno trwać dłużej niż 6 miesięcy, a w uzasadnionych przypadkach nie dłużej niż 12 miesięcy. Pracodawca otrzymuje zwrot kosztów przeszkolenia w wysokości do trzykrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kwartale poprzedzającym dzień

zawarcia umowy, pod warunkiem jednak zawarcia z repatriantem umowy o prace na co najmniej 24 miesiące (na dziś kwota ta wynosi 13 563,24 zł).

3. Wynagrodzenie, nagrody, składki na ubezpieczenie społeczne – z tytułu zatrudnienia repatrianta, jednak pod warunkiem zawarcia umowy o pracę na minimum 24 miesiące. Starosta może zwracać pracodawcy poniesione koszty przez 12 miesięcy od dnia podpisania z repatriantem umowy o pracę do wysokości minimalnego miesięcznego wynagrodzenia za pracę w pełnym wymiarze, obowiązującego w grudniu roku poprzedniego (na dzień dzisiejszy minimalne miesięczne wynagrodzenie wynosi 2 100zł).

Pracodawca sam decyduje z ilu (wyżej przedstawionych) form pomocy chce skorzystać (może zastosować je wszystkie).
Całkowita kwota zwrotu pracodawcy kosztów we wszystkich formach nie może przekroczyć dwunastokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kwartale poprzedzającym dzień zawarcia pierwszej z umów między pracodawcą a starostą (na dziś jest to kwota 54 252,96 zł).
Pomoc ta może być świadczona tylko 1 raz w okresie nie dłuższym niż 5 lat od nabycia przez repatrianta obywatelstwa polskiego